

François Lelord
Hector utazása, avagy a boldogság nyomában

„23. lecke: Boldogság mások
boldogságával törődni?”

Ha egy könyv kerül a kezembe, akkor nem úgy döntök, hogy elolvasom-e, hogy miről szól vagy, hogy milyen a borító, hanem úgy, hogy az adott könyv mit adhat nekem. Esetleg tanulságos, elgondolkodtató, szívenütő, netalán szimplán humoros? Ez függ a hangulatomtól, és attól, hogy éppen milyen szemmel látom a világot, az embereket. De François Lelord könyve valahogy mindent megadott, amit egy könyvben keresek, *örömet, szomorúságot, katarzist, humort*.

A történet amilyen egyszerű, olyan mély is. A főszereplő, Hector, aki pszichológus, egy nap rádöbben, hogy nem tudja már a betegeit boldoggá tenni. Nem tud olyan végleges megoldással szolgálni, amivel a páciensek állapotán tudna javítani. Természetesen ott van lehetőségként a megannyi gyógyszer, de az nem mindig a legjobb megoldás. Először csak érik benne a gondolat, de végül úgy dönt, hogy elindul egy nagy utazáson, hogy kiderítse, hogy kinek mit jelent a boldogság.

Utazása során felkeresi régi barátait, és találkozik új emberekkel, ezáltal úgy élményeket szerez. Bejárja Kínát, Afrikát és az Egyesült Államokat is, és amint lehetősége nyílik rá, felteszi a nagy kérdést: „*Mi tesz boldoggá?*”. Kalandjai során rájön, hogy ő maga sem boldog, így a kutatása már nem csak szakmai, hanem sokkal inkább öncélúvá válik, hiszen tudni akarja, hogy számára van-e esély a boldogságra. Egy kis noteszbe jegyzi le a leckéit, amelyeket az utazások során tanul, s ezáltal egy görbe tükröt tart nekünk, az emberiségnek.

Hector megjárja a poklot, amikor első kézből találkozik a halál lehetőségével és megjárja a mennyországot, amikor egy nővel ismerkedik meg Kínában. *Az út maga egy érzelmi hullámvasút.* Amikor azt hinnénk, hogy egy gyönyörű emelkedő után nem létezik olyan meredek szakadék, amely egy pillanat alatt tönkretesz mindent, akkor rákell jönnünk, hogy nagyot tévedtünk, s mire feleszmélünk, már a padlón fekszünk a főszereplővel együtt és próbálunk rájönni a miertre.

Kelettől nyugatig ott vagyunk Hectorral és együtt járhatjuk be a Földünket, hogy kiderítsük, hogy mégis mit jelent az, hogy *boldogság*. A könyv végéhez érve egy kicsit üresnek érezheti magát az olvasó, de némi gondolkodás és önvizsgálat után rájöhet a valódi tanulságra.

Aki szereti megfigyelni az embereket, viselkedésüket, vagy csupán csak egy érzelmi fröccsre vágyik, annak mindenképpen ajánlom ezt a könyvet!

És itt az ajánló végén felteszem a nagy kérdést: *Önt mi teszi boldoggá?*

Fejes Péter
könyvtáros